

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΕΣΤΕΙΑΝ.

Ἡ Ὀρέστεια τοῦ Αἰσχύλου εἶναι πρὸς τοῖς ὁμηρικοῖς ἔπεσιν ἡ μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἀξιολογωτάτη ποίησις τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ὡς τὰ ὁμηρικὰ ἔπη ἐξέχουσιν οὐ μόνον διὰ τῆς αἰσθητικῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κοσμοϊστορικῆς αὐτῶν ἀξίας, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Αἰσχύλου, ὅπερ εἶναι τὸ μόνον διασωθὲν ἡμῖν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος παράδειγμα τριλογίας, θαυμάζομεν οὐ μόνον τὴν τεχνικὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ τὸν πλοῦτον ἠθικῶν ἰδεῶν, δι' οὗ ὁ ποιητὴς ἐξεπλήρωσεν ἐν ὑψίστῳ βαθμῷ τὴν ἀποστολήν, ἣν προέστησε τοῖς ποιηταῖς ἐν τοῖς τοῦ Ἀριστοφάνους Βατράχοις 1054 ταῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἠβῶσι ποιηταί. Ἀναμφηρίστως ἡ τριλογία διεσώθη μέχρις ἡμῶν καὶ διὰ τοῦτο, ὅτι ἐξετιμᾶτο ὡς τὸ τελευταῖον καὶ τελειότατον δημιούργημα τῆς Αἰσχυλείου μούσης.

Ἐν πρώτοις ἐξεταστέον τὴν ὕλην, ἐξ ἧς ὁ ποιητὴς διέπλασε τὴν ἑαυτοῦ ποίησιν.

Α'. Ἡ περὶ τῶν Ἀτρειδῶν παράδοσις πρὸ τοῦ Αἰσχύλου.(1)

1. Τὴν μεγάλην ἐλευθερίαν, μεθ' ἧς οἱ Ἕλληνας ποιηταὶ ἐπραγματεύοντο τὸν μῦθον καὶ τὴν περὶ θεῶν καὶ ἠρώων λαϊκὴν παράδοσιν ποιούμενοι πολλὰς προσθήκας καὶ διασκευάς, μαρτυρεῖ μάλιστα ἡ περὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀτρέως παράδοσις ὑποστᾶσα σπουδαίας ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολάς.

Ἐν τῇ Ἰλιάδι εἶναι ὁ Ἀγαμέμνων ἐλέω θεοῦ βασιλεύς, διότι κατὰ Ἰλ. 2, 101 κέ. τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου τεχνουργηθὲν σκῆπτρον ἐδόθη παρὰ τοῦ Διὸς διὰ τοῦ Ἑρμοῦ τῷ πληξίπῳ Πέλοπι, παρὰ

(1) Ἐπιθι Rud. Glaser, Klytämestra in der griechischen Dichtung. Bidingen 1890, C. Hümer, Die Sage von Orest in der tragischen Dichtung, Linz 1896, Al. Olivieri ἐν Rivista di Filol. 24 (1896) σελ. 145 κέ. καὶ 25 (1897) σελ. 570 κέ., Zielinski, Die Orestessage und die Rechtfertigungs-idee ἐν N. Jahrb. f. d. kl. Altert. τ. 3 (1899) σελ. 81 κέ.